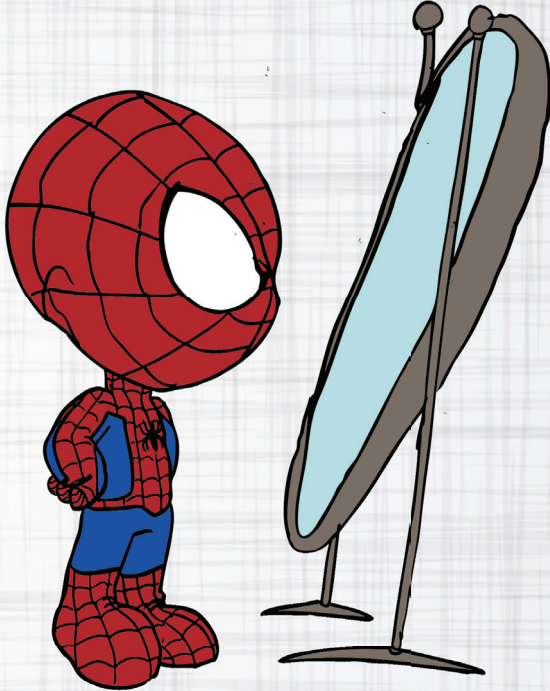

ADAM GİBİ ÖRÜMCEK ADAM

ADAM GIBI ÖRÜMCEK ADAM

Okulda yapılacak yıl sonu gösterileri için hazırlıklar başlamıştı. Öğretmen, öğrencilerini istedikleri çalışmayı yapmaları için serbest bırakmıştı.

— Şarkı söyleyebilir, müzik aleti çalabilir veya sevdiğiniz bir çizgi film kahramanını canlandırabilirsiniz.

Aras koşarak eve geldi. Kapının zilini çalarken parmağını zilin üstünde tutuyordu. Teyzesi koşarak kapıyı açtı.

— Aras ne oldu? Zili öyle çalıyorsun ki yüreğim ağzıma geldi.

Aras, teyzesinin söylediklerini sanki duymamış gibi çantasını telaşla yere bıraktı.

— Çok heyecanlıyım teyze. Bil bakalım ne oldu?

— Ne olduğunu bilmiyorum ama dur tahmin edeyim. Matematik sınavından iyi not aldın.

— Bilemedin teyze. Daha sonuçlar açıklanmadı. Ayrıca ben o sınavdan iyi not alacağımı biliyorum.

— Aferin sana. Her zaman söylerim, çalışan kazanır.

— Teyze bırak şimdi sınavı. Ne olduğunu duymaya hazır mısın?

— İyi olur Arascığım. Merak ettim. Haydi söyle.

— Yıl sonu gösterisinde Örümcek Adam'ı canladıracağım.

— Örümcek Adam mı?
O nasıl bir şey?

Aras kahkahalarla gülmeye başladı. Eliyle karnını tutmuş katıla katıla gülüyordu.

— Seni bu kadar güldürecek bir şey mi söyledim?

— Örümcek Adam dediğim zaman yüz ifaden çok komikti.

Gösteride Örümcek Adam'ın yerinde olsam neler yapardım. Neden Örümcek Adam olmak istiyorum, bunları anlatacağım.

— Örümcek Adam'ı çok mu seviyorsun?

— Zor durumda kalanlara yardım ediyor. Kötüleri etkisiz hâle getiriyor, barışı sağlıyor.

— Tamam tamam anladım. Bütün bunları nasıl yapıyor onu merak ettim.

— Süper güçlere sahip. Örümcek gibi her yere tırmanıyor, istediği zaman böcek gibi tüm yüzeylere yapışabiliyor. Ağ atıcılarını ve ağ sıvısını kullanarak kötüleri etkisiz hâle getiriyor.

Aras'ın babası iş-
leri nedeniyle sık sık se-
yahate çıkıyordu. Annesi
de çalıştığı için teyzesi on-
larda kalıyordu.

Onlar konuşurken kapı
açıldı. Aras'ın annesi geldi.

— Hoş geldin anne. İş yerinde
günün nasıl geçti, yoruldun mu?

— Evet oğlum, çok yorucu bir
gün geçirdim. Sen neler yaptın ba-
kalım?

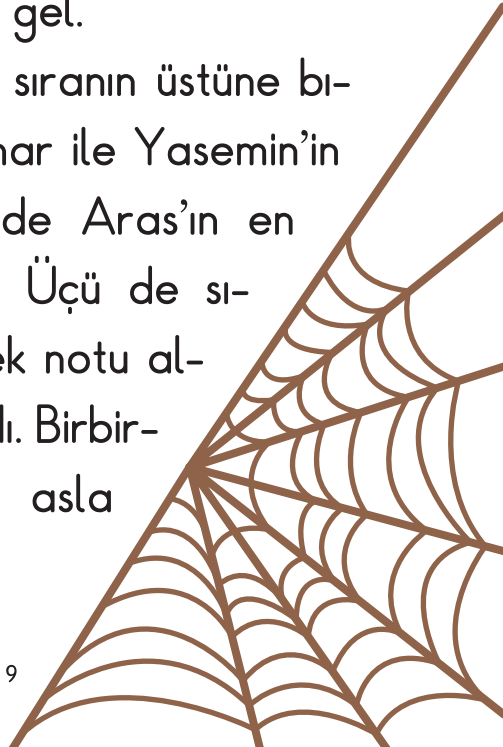
Aras, yıl sonunda yapılacak gös-
teri planlarından annesine de bah-
settikten sonra hafta sonu kostüm
mağazasına gitmek için annesinden
söz aldı.

Ertesi gün sınıftaki herkes gösteri hakkında konuşuyordu. Sınıfın en yaramazları Eren, Ali ve Kıvanç yine birilerini kızdıracak plan yapıyorlardı. Aras sınıfa girdiğinde ters ters onlara baktı.

Pınar, Aras'ı görünce sevinçle seslendi:

— Aras çabuk gel.

Aras çantasını sıranın üstüne bıraktıktan sonra Pınar ile Yasemin'in yanına gitti. İkisi de Aras'ın en yakın arkadaşıydı. Üçü de sınavlarda en yüksek notu almak için yarışıyorlardı. Birbirlerinin başarılarını asla kıskanmazlardı.

Pınar:

— Gösteride ne yapacağımızı duyunca çok şaşıracaksın. Sen ne yapmayı düşünüyorsun Aras?

Aras anlatmaya hazırlanırken Eren, Ali ve Kıvanç'ın kendisine baktığını görünce vazgeçti.

— Henüz karar vermedim, dedi.

Pınar:

— Ben, Karlar Ülkesi’ndeki “Anna” olmak istiyorum. Başkalarının iyiliğini düşünen, cesaretli bir karakter, dedi.

Yasemin gülümseyerek:

— Ben de Anna’nın ablası “Elsa” olmak istiyorum, dedi.

Aras bu sırada Eren ve Ali'nin, sınıfın en sessiz öğrencisi Berk'e satışıklarını gördü. Berk, zayıf, ufak tefek, çelimsiz bir çocuktur. Onlarla baş edemeyeceğini bildiği için sesini çıkarmıyordu.

Ders zili çalıp öğretmenleri sınıfa girince herkes yerine oturdu. Biraz sonra ders başladı.

Aras'ın sabırsızlıkla beklediği hafta sonu nihayet gelmişti. Annesi ile birlikte birkaç kostüm mağazasına baktıktan sonra en son girdikleri dükkân Aras'ın ilgisini çekti.

Burası diğer mağazalardan farklıydı. Fazla aydınlık olmayan bu yerde, birçok antika eşya üst üste yığılmıştı.

Raflarda duran oyuncaklar, büyük mağazalarda satılanlara hiç benzemiyordu. Aras, rengarenk çocuk kostümlerinin içinden aradığı Örümcek Adam kostümünü bulamadı.

Dükkânın sahibi yaşlı adam, burunun üzerine düşürdüğü gözlüğün üzerinden Aras'a bakıp:

— Aradığın bir şey varsa yardımcı olabilirim, dedi.

— Örümcek Adam kostümü arıyorum, dedi Aras.

— Senin için özel bir kostümüm var, dedikten sonra dükkânın arka tarafına geçti.

Aras yanına gelen annesine:

— Anne gidelim mi? Burası hiç hoşuma gitmedi, dedi.

Annesi de Aras'ın elinden tutup kapıya doğru giderken;

— Kostümü almadan mı gidiyorsun? dedi yaşlı adam.

Aras, kıpkırmızı Örümcek Adam kostümünü görünce fikrini değiştirdi. Sevinçle geri döndü.

— Bakabilir miyim?

— Tabii ki dedi yaşlı adam gülümseyerek.

Aras elinde tuttuğu ıslıl ıslıl parlayan kostümden gözünü alamıyordu. Büyülenmiş gibiydi.

— Böylesini hiç görmemiştim, dedi.

Yaşlı adam kostümü paket yaparken:

— Çok özel bir kostüm. Lütfen dikkatli kullan, dedi.

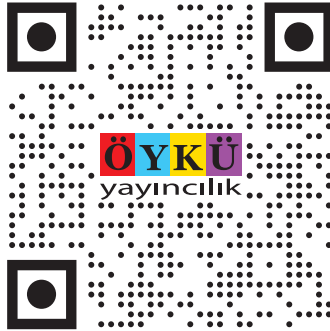
— Teşekkür ederim dedikten sonra dükkandan ayrıldılar.

Eve geldiklerinde Aras heyecanla kostümü paketten çıkardı. Kostümü incelerken annesi yemeğin hazır olduğunu söyleyince kostümü dolabın üzerine bırakıp mutfığa gitti.

Ertesi gün sınıftaki herkes kaybolan eşyalarından söz ediyordu. Kitap, kalem kutusu, silgi, cetvel gibi şeyler kayboluyordu. Sınıfta herkes birbirinden şüphelenir olmuştu.

Hikâyenin tamamı 40 sayfadır.
Öykünün devamını merak mı ettin?
Seçkin Kitapçılardan Temin edebilirsin.

İyi ki Öykülerim Var...

www.oykuyayincilik.com • www.oykuekitap.com